

„Începutul Evangheliei lui Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Precum este scris în proorocie (la Maleahi) și Isaia: "Iată Eu trimit îngerul Meu înaintea feței Tale, care va pregăti calea Ta. Glasul celui ce strigă în pustie: Gătiți calea Domnului, drepte faceți cărările Lui". Ioan boteza în pustie, propovăduind botezul pocăinței întru iertarea păcatelor. Și ieșeau la el tot ținutul Iudeii și toți cei din Ierusalim și se botezau de către el, în râul Iordan, mărturisindu-și păcatele. Și Ioan era îmbrăcat în haină de păr de cămilă, avea cingătoare de piele împrejurul mijlocului și mânca lăcuste și miere sălbatică. Și propovăduia, zicând: Vine în urma mea Cel ce este mai tare decât mine, Căruia nu sunt vrednic, plecându-mă, să-I dezleg cureaua încălțămintelor. Eu v-am botezat pe voi cu apă, El însă vă va boteza cu Duh Sfânt.”

(Marcu 1, 1-8)

Tema pusă în discuție de Evanghelia de astăzi este legată de marele eveniment al Botezului Domnului. După Botez urmează începutul activității publice a Mântuitorului Hristos. Din aceste rațiuni, sunt legate Evanghelia de astăzi și evenimentul Botezului. Ea ne trimite la o problematică de fond. Omul este chemat să se relaxeze, să petreacă, dar foarte repede își dă seama că petrecerea sau relaxarea sunt și trebuie să fie, în mod firesc, limitate. Omul petrece și se relaxează atunci când este împlinit, când duce lucrurile bine la capăt. Când nu este împlinit, când nu și-a rostuit totul, sărbătoarea este umbrată. Trebuie să recunoaștem că niciodată nu suntem suficient de legitimați în petrecerea noastră. Chiar dacă existența mea de până acum ar fi foarte bine rânduită, chiar dacă eu sunt cuminte, cumpătat, așezat, mi-am răscumpărat eventualele datorii înspre oameni și înspre Dumnezeu, totuși eu trăiesc într-o înlănțuire existențială cu semenii mei. Dacă în jurul meu nu stau lucrurile la fel de bine cu părinții mei, cu copiii mei, cu prietenii sau cu colegii, adică, împlinirea și împăcarea lor nu sunt aceleași cu ale mele, petrecerea mea nu va putea fi legitimată deplin, relaxarea mea nu va putea fi suficientă, pentru că suferința copiilor mei, a părinților mei, a prietenilor sau a colegilor mei mă afectează și pe mine, este și a mea.

Or, pocăința este tocmai acest apel sau recurs la considerarea cu luciditate a stării în care ne aflăm cu toții. Ne aflăm într-o stare de normalitate, într-o stare de sănătate existențială optimală? Sigur că omul poate fi sănătos trupește, dar știm foarte bine că nu acolo este problema cea mare, ci este la nivelul sufletului, al minții, al inimii, al gândului. „Omul cel dinlăuntru” sau „omul cel tainic al inimii”, după expresia Sfântului Petru. Acolo trebuie să se simtă omul liniștit, împlinit, mulțumit. Știm că înlăuntru nostru nu stau lucrurile așa. Este extrem de important de reținut faptul că predica Sfântului Ioan Botezătorul, și cea a Mântuitorului Hristos, nu numai că începe, dar este și rezumată într-o singură frază: „Pocăiți-vă că s-a apropiat Împărăția Cerurilor!” (Matei 3,2; 4,17). Omul este chemat să conștientizeze, dincolo de micile pauze pe care le face prin petrecerile sale, starea de cădere de la sănătatea optimală, starea de cădere de la normalitate. Cine vrea să nu ia seamă la lucrurile acestea, nu face decât să se amăgească pe sine. Bolnav fiind, se amăgește că este sănătos. Este foarte grav, pentru că el va acționa, în continuare, ca și cum ar fi sănătos. Se amăgește pe sine, îi amăgește pe ceilalți, creează iluzii, creează o imagine și o lume falsă în relațiile sale.

De altfel, marea problemă este aceea că omul nesincer își pune o mască pentru sine, dar și pentru semenul său. Pocăința exact acest lucru ni-l amintește: „Recuperați chipul adevărat, real, oricât de dureros ar fi! Nu va mai amăgiți! Este singura șansă de însănătoșire!” Apelul acesta este făcut de către Sfântul Ioan Botezătorul, în perspectiva iminentei veniri a Mântuitorului Hristos, iar de către Mântuitorul Hristos, în perspectiva pogorării Duhului lui Dumnezeu în lume. Momentul echivalează cu șansa „întâlnirii” sau comuniunii omului cu Dumnezeu, situație pe care omul, mințindu-se în continuare pe sine, o poate pierde.

Pr. Constantin Coman, “Dreptatea lui Dumnezeu și dreptatea oamenilor” - www.cuvantul-ortodox.ro

Fiindcă suntem la Biserică și este început de an, încercăm să vă mai îndemnăm și noi, ca să nu amânați, regulat, sfânta spovedanie. Botezul lui Ioan nu a fost un botez că botezul creștin. Era numai o pregătire. Îl baga în apă și îl învața, cum se spune, să se mărturisească, să-și spună fărădelegile pe care le-a făcut. Numai îl pregătea. Ei bine, aceasta pregătire pe care a făcut-o Sf. Ioan cu poporul de atunci, noi o săvârșim cu adevărat acum prin taina sfintei spovedanii.

Al doilea lucru în care vrem să stăruim: să mai terminăm cu judecățile între neamuri, între rude – de la grădină, de la pământ, de la cutare, de la cutare, că mi-o zis, că i-am zis. Am vrea ca la noi, la mănăstire, să vină credincioșii împăcați cu toți. “N-am părinte nici-o judecată, n-am niciun proces. Mi-a luat fratele sau vecinul o bucată, sau nu mi-a luat, ... ne-am împăcat, nu ne certăm, nu ne înjurăm, nu ne batem”. E vremea aceasta acum. Dacă știm să ne iubim și să ne iertăm unii pe alții, și dacă ne ținem cu mâna de crucea lui Hristos și de Sfânta Biserică, cu adevărat țara noastră și lumea creștină îi salvată. Dacă nu, prăpăd.

De vom face aceste câteva lucruri, bunul Dumnezeu va fi și cu noi, și țara noastră va rezista la toate aceste presiuni dinăuntru și mai ales din afară, și vom birui! Cei care se luptă cu noi, se luptă să ne sărăcească, să ne prăpădească material, iar noi să ne luptăm cu ei prin rugăciune, prin fapte bune, prin credința tare în Dumnezeu, și veți vedea că țara ne va hrăni mai departe, pământul acesta, și bătrânii se vor ruga pentru cei mai tineri, și preoții în continuare vor săvârși sfintele slujbe și Sfânta Liturghie, și mănăstirile de asemenea, și atunci țara va fi bine frământată și Dumnezeu milii și al păcii și al iubirii de oameni va fi cu noi. Fie că bunul Dumnezeu să binecuvânteze începutul Anului Nou iar noi, mulțumindu-I pentru toate, să Îl slăvim în numele Tatălui, și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin!”

pr. Ioanichie Bălan - www.cuvantul-ortodox.ro

Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a aprobat în ședința de lucru din 28 și 29 octombrie 2014 declararea anului **2016 ca Anul omagial al educației religioase a tineretului creștin ortodox și Anul comemorativ al Sfântului Ierarh Martir Antim Ivireanul și al tipografilor bisericești** la împlinirea a 300 de ani de la moartea sa martirică (1716-2016). Deși de neam georgian, a fost deosebit de atașat de Biserica Ortodoxă din Țara Românească. Lucrarea sa pastorală cea mai intensă a constat în editarea cărților liturgice, a lucrărilor de învățătură adresate poporului dreptcredincios și conducătorilor acestuia, dar și a celor de îndrumare pentru preoți. Cărțile de cult tipărite, în special **primul Liturghier complet în limba română tipărit la Târgoviște în anul 1713**, au marcat **deplina biruință a limbii române în cultul Bisericii**, înfățișându-l pe Sf. Ierarh Martir Antim drept **un veritabil creator de limbă liturgică și de literatură oratorică**

Slujba de Tedeum este **slujba prin care mulțumim lui Dumnezeu pentru vreo binefacere dobândită de la Dânsul**

“În felul acesta, anul și toate timpurile vieții noastre se sfințesc, și noi, creștinii, ne străduim să sporim în bunătățile cele neasemuite ale credinței, dar și în bunătățile cele neasemuite ale nădejzii și, mai presus de toate, în bunătățile cele neasemuite ale iubirii, care constituie trăsătura definitorie a credinței noastre: iubirea față de Dumnezeu și față de semenii, revărsată cu generozitate asupra celorlalți frați, surori și a întregii lumi, ca o mărturie a Mântuitorului Iisus Hristos Care a spus că dacă vom avea dragoste între noi, credința se va confirma și toți vor crede într-o adevăr că suntem ucenici ai Lui” (P.S. Ieronim Sinaitul).

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Dumnezeul îndurărilor și a toată milostivirea, a Cărui milă este nemăsurată și iubire de oameni adânc neajunsă, la a Ta slavă căzând, cu frică și cu cutremur, ca niște robi netrebnici, cu umilință aducem acum mulțumire bunătății Tale, pentru binefacerile ce au fost asupra robilor Tăi ; și ca pe Domnul, Stăpânul și Binefăcătorul, Te slăvim, Îți cântăm și Te laudăm. Și iarăși căzând înaintea Ta, mulțumim, rugând cu umilință nemăsurată și nespusa Ta milostivire, ca precum ai binevoit a primi acum rugăciunile robilor Tăi și cu milostivire i-ai învrednicit a li se împlini cererile, așa și de acum înainte învrednicește-i a spori întru dreapta credință, în dragostea cea către Tine și cea către aproapele și întru toate faptele cele bune și a dobândi ale Tale binefaceri, împreună cu toți credincioșii Tăi. Mântuiește-i de toată reaua întâmplare, dăruindu-le pace și liniște. Și ne învrednicește pe toți, totdeauna a grăi și a cânta Ție și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, Dumnezeului celui slăvit într-o ființă.

Slavă Ție, Dumnezeului nostru, Dătătorului nostru de bine, în vecii vecilor. Amin. (Din rânduiala slujbei de Tedeum la început de An)

6 ianuarie – Botezul Domnului - În Răsărit, până în a doua jumătate a secolului al IV-lea, Nașterea Domnului era serbată în aceeași zi cu Botezul, la 6 ianuarie. Această îndoită sărbătoare era numită "Epifania" - Praznicul Arătării Domnului în lume.

În **Ajunul Bobotezei** potrivit canonului 1 al Sf. Teofil al Alexandriei se ajunează total. Postul din ziua de 5 ianuarie datează din perioada secolele IV-VI, când catehumenii (cei care se pregăteau de botez) o făceau prin post și rugăciune pentru primirea propriului botez. Astăzi, creștinii postesc în această zi, pentru a putea gusta cu vrednicie din apa sfințită - **Agheasma Mare**.

La început, sfințirea apei de la Bobotează era făcută pentru botezul catehumenilor, care avea loc în ajunul sărbătorii. După desființarea catehumenatului, s-a păstrat sfințirea apei, ea căpătând o altă semnificație. Potrivit Sf. Simeon al Tesalonicului, în ziua Bobotezei are loc nu doar reînnoirea botezului Domnului, ci și a harului botezului primit de fiecare dintre noi. Rânduiala slujbei Aghezmei mari este atribuită Sf. Sofronie, patriarh al Ierusalimului († 638).

Rugăciunea de sfințire adresată Sfintei Treimi ne descoperă că apa sfințită este: „izvor de nestrăcăciune, dar de sfințenie, dezlegare de păcate, vindecare de boli, diavolilor pieire, îndepărtarea puterilor potrivnice, plină de putere îngerească”.

Rânduiala: Agheasma Mare se bea înainte de anafură, de la Bobotează până pe 14 ianuarie (Odovania praznicului), inclusiv

Pe parcursul anului bisericesc Agheasma Mare se oferă de către preot îndeosebi celor oprîți de la Împărtășanie, dar și celor bolnavi sau ispitiți de duhuri necurate.

Când ne împărtășim, Agheasma se ia după Sfânta Împărtășanie, iar când luăm numai anafură, se ia înainte de aceasta.

În caz de boală credincioșii gustă din Agheasma Mare pentru a dobândi tămăduire sufletească și trupească.

Programul săptămânii 3 ianuarie 2016 – 10 ianuarie 2016

Ziua	ORA	Slujbe
Duminică	3 ianuarie	8 - 12 - Sf. Liturghie (<i>Duminica dinaintea Botezului Domnului</i>) – Pr.Ticu
Duminică	3 ianuarie	12 - 13 - Te Deum
Duminică	3 ianuarie	15 - 20 - Sfințirea caselor în parohie - preoții
Luni	4 ianuarie	10 - 20 - Sfințirea caselor în parohie - preoții
Mărți	5 ianuarie	10 - 17 - Sfințirea caselor în parohie - preoții
Mărți	5 ianuarie	17 - 18 - Vecernia Botezului Domnului
Miercuri	6 ianuarie	8 - 12 - Sf. Liturghie (<i>Botezul Domnului</i>) – Pr.Ticu
Miercuri	6 ianuarie	17 - 19 - Vecernia și acatistul Sf. Ioan Botezătorul
Joi	7 ianuarie	8 - 12 - Sf. Liturghie (<i>Soborul Sf. Ioan Botezătorul</i>) – Pr.Ticu
Vineri	8 ianuarie	17 - 18 - Slujba acatistului – Pr.Ticu
Sâmbătă	9 ianuarie	8 - 11 - Sfânta Liturghie și pomenirea celor adormiți – Pr.Ticu
Sâmbătă	9 ianuarie	17 - 18 - Vecernia duminicii după Botezul Domnului – Pr.Dragoș
Duminică	10 ianuarie	8 - 12 - Sf. Liturghie (<i>Începutul provăduirii Domnului</i>) – Pr.Dragoș
Duminică	10 ianuarie	17 - 18 - Paraclisul Maicii Domnului și cateheza – Pr.Dragoș